

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 108T/55/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124012979
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kurucová PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2124012979.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Andreou Kurucovou, PhD. v trestnej veci obžalovanej A. B. pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s použitím § 138 písmeno b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom 13. augusta 2025, takto

rozhodol:

Obžalovaná

A. B., nar. X. XXXXXXXX XXXX v C., trvale bytom C., D. XXXX/XX,

sa uznáva za vinnú, že

v období od mesiaca január 2021 až do 13. augusta 2025 v E. ani na iných miestach na území Slovenskej republiky riadne a včas neplatila výživné na svojho syna F. B., nar. XXXX a syna B. G., nar. XXXX, hoci vyživovacia povinnosť jej vyplývala priamo zo Zákona o rodine a ktorej rozsah bol určený na mal. F. B. uznesením Okresného súdu Skalica sp. zn. 2P/2/2021 zo dňa 11. januára 2021, právoplatným dňa 10. marca 2021, vykonateľným dňa 11. januára 2021 a následne rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. zn. 9P/24/2021 zo dňa 10. februára 2022, právoplatným dňa 21. apríla 2022 a vykonateľným dňa 16. mája 2022, ktorými bola zaviazaná prispievať na svojho syna sumou 30 % zo sumy životného minima vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet H. E., a na mal. B. G. uznesením Okresného súdu Skalica sp. zn. 8P/2/2021 zo dňa 11. januára 2021, právoplatným dňa 9. marca 2021, vykonateľným dňa 11. januára 2021 a následne rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. zn. 2P/4/2022 zo dňa 31. marca 2022, právoplatným dňa 13. apríla 2022 a vykonateľným dňa 13. apríla 2022, ktorými bola zaviazaná prispievať na svojho syna sumou 30 % zo sumy životného minima vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet H. E., hoci vedela o existencii svojej vyživovacej povinnosti, túto si v uvedenom období v celom rozsahu riadne neplnila, pretože počas zaradenia do evidencie uchádzačov o zamestnanie, jej nebolo ponúknuté vhodné pracovné miesto, pričom viackrát bola z evidencie uchádzačov o zamestnanie vyradená z dôvodu vzniku pracovného pomeru, alebo z dôvodu nesplnenia podmienok alebo nedostavenia sa v určenom termíne, zamestnaná bola prevažne na dohody o vykonaní práce, čím jej takto vznikol dlh na výživnom za predmetné obdobie vo výške celkovo 3.125,76 eur,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov z nedbanlivosti neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchala závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas,

č í m s p á c h a l a

prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Z a t o s a j e j
u k l a d á :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa jej výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa jej určuje skúšobná doba na 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanej ukladá povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zaplatila zameškané výživné vo výške 3.125,76 eur.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala dňa 8. októbra 2024 obžalobu pod číslom 2Pv 370/23/2207 na obvinenú A. B. pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s použitím § 138 písmeno b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Súd vykonal 13. augusta 2025 hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovanej A. B., ktorá sa na hlavné pojednávanie osobne nedostavila a svoju neprítomnosť neospravedlnila zákonom predpokladaným spôsobom. Obžalovanej bola obžaloba doručená do vlastných rúk dňa 24. januára 2025, predvolanie na hlavné pojednávanie prevzala 5. augusta 2025. Obžalovaná bola upozornená na možnosť vykonania hlavného pojednávania v jej neprítomnosti, lehotu na prípravu mala zachovanú, o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, bola ako obvinená v prípravnom konaní vypočutá dňa 13. júna 2024 ako obvinená. Bolo dodržané ustanovenie o vznesení obvinenia, ktoré jej bolo doručené dňa 17. mája 2024. Obžalovaná bola o preštudovaní vyšetrovacieho spisu upovedomená dňa 16. septembra 2024. V danom prípade nejde o konanie, za ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou viac ako desať rokov, v čase konania hlavného pojednávania obžalovaná nebola vo výkone trestu odňatia slobody ani vo výkone väzby, nešlo ani o prípad povinnej obhajoby a tiež nemala zvoleného obhajcu. O práve na obhajobu bola riadne poučená a obhajcu si nezvolila. Zároveň súd dospel k záveru, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovanej.

Súd na hlavnom pojednávaní na návrh prokurátorky prečítal podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku výpoveď obžalovanej z prípravného konania, bol vykonaný výsluch svedkyne I. B., a boli prečítané listinné dôkazy vzťahujúce sa na predmetnú trestnú vec, ako aj na osobu obžalovanej.

Zo zápisnice o výsluchu obvinenej vyplynulo, že je matkou dvoch detí F. a B., otcom je J. G., má zákonnú povinnosť platiť výživné vo výške 30 percent zo životného minima. V roku 2021 prišli s partnerom o byt, odišla do K. k mame, ktorá ich po troch týždňoch vyhodila. Po tom, ako ju kontaktovala sociálna kuratela, musela B. a F. odviezť do CDR E., ona išla do útulku pre bezdomovcov. Od roku 2022 sa snažila nájsť si prácu, ale nikde ju nezobrali, bola v spoločnosti, ktorá sa zaoberá upratovacími službami. Od roku 2021 je nezamestnaná, zamestnať sa jej podarilo až v roku 2023 kedy začala pracovať vo firme L. M. N. C., s. r. o., pracovala tam 8 mesiacov. Od roku 2021 do 2023 bola vedená na úrade práce v Senici a finančné prostriedky mala len z práce, ktorú jej prideliť úrad, čo bolo približne 58,- eur mesačne. V dôsledku toho si vyživovaciu povinnosť neplatila, nakoľko nemala dostatok finančných prostriedkov. Nečerpala materskú ani rodičovskú dovolenku. Momentálne býva s partnerom G. v D. O. L. ulicu nevie, u kamaráta L., ktorého priezvisko nevie, majú prenajatú jednu izbu, nájom platia za oboch približne 50,- eur alebo splácajú tak, že mu pomáhajú v záhrade. Ich náklady na základné životné potreby a bývanie sú približne 350,- eur za mesiac, všetko platia aj s J. spolu. Teraz pracuje brigádne pre spoločnosť M. v E., presnú adresu nevie, vykonáva pomocné práce v záhrade. Je si vedomá svojej zákonnej vyživovacej povinnosti k dvom maloletým deťom, ktorá jej bola deklarovaná aj rozsudkami, rozsudky jej boli doručené. Ľutuje, že si vyživovaciu povinnosť voči deťom riadne neplnila a svoj dlh na výživnom splatí. Vyživovaciu povinnosť si neplnila, pretože nemala finančné prostriedky, bola nezamestnaná. S deťmi má dobrý vzťah, vždy sa

potešia, keď ju vidia, predtým, keď mali normálny podnájom, tak si deti aj s J. brávali domov, na celý víkend. Tam boli do apríla 2024.

Svedkyňa I. I. B. (poverená zamestnankyňa Centra pre deti a rodiny E.) na hlavnom pojednávaní uviedla, že čo sa týka platenia výživného, obžalovaná bola niekoľkokrát z ich strany vyzývaná na platby, vyzývali ju aj písomne, informovali ju aj o zmene sumy, o výške dlhu, dávali jej aj vypísané šeky, ktoré stačilo zaplatiť na pošte. Jej odpoveď bola vždy: Zaplatím budúci týždeň. Nepochybuje, že obžalovaná svoje deti veľmi ľúbi, navštevovala ich od začiatku roka aj denne, mladší syn mal prvé sväté prijímanie, prišli obaja aj s partnerom, doniesli pohostenie, ktoré tiež muselo niečo stáť. F. bude tento rok študentom strednej školy, B. je na základnej škole, sú celkom dobrí žiaci a nemajú problém s rešpektovaním pravidiel. Matku majú radi, vždy sa na ňu tešia. Deti sú zdravé. Svedkyňa ďalej uviedla, že nevie, či je obžalovaná zamestnaná alebo nie, nakoľko aktuálne s ňou nie je v kontakte. Snažila sa s ňou spojiť aj telefonicky, ale pred blížiacim termínom hlavného pojednávania sa odmlčala. V pondelok ju informovala, že je pn a pn-ku doloží, čo však neurobila. Exekučné konanie sa v tomto prípade ohľadom výživného nevedie.

Svedkyňa súdu na hlavnom pojednávaní predložila Prehľad predpisov a platieb výživného od januára 2021 do júla 2025, v ktorom bolo uvedené:

Rok 2021

Výška predpisu mal. F. 296,90 eur
Úhrada 30,00 eur
Výška predpisu mal. B. 355,74 eur
Úhrada 30,00 eur
Výška dlhu 592,64 eur

Rok 2022

Výška predpisu mal. F. 371,88 eur
Úhrada 104,22 eur
Výška predpisu mal. B. 371,88 eur
Úhrada 104,22 eur
Výška dlhu 535,32 eur

Rok 2023

Výška predpisu mal. F. 413,64 eur
Úhrada 38,00 eur
Výška predpisu mal. B. 413,64 eur
Úhrada 37,00 eur
Výška dlhu 752,28 eur

Rok 2024

Výška predpisu mal. F. 446,16 eur
Úhrada 57,50 eur
Výška predpisu mal. B. 446,16 eur
Úhrada 57,50 eur
Výška dlhu 777,32 eur

Rok 2025 (do júla 2025, vrátane)

Výška predpisu mal. F. 264,10 eur
Úhrada 30,00 eur
Výška predpisu mal. B. 264,10 eur
Úhrada 30,00 eur
Výška dlhu 468,20 eur.

Z prehľadu bolo zrejmé, že obžalovaná v roku 2021 uhradila na výživné 60,- eur, v roku 2022 uhradila 208,44 eur, v priebehu roku 2023 uhradila na výživné 37,- eur a v priebehu roku 2024 uhradila na výživné 57,50 eur. V priebehu roku 2025 (od januára do júla) obžalovaná uhradila dve splátky po 30,- eur.

Z predloženého predpisu vyplynulo, že ku dňu konania hlavného pojednávania eviduje centrum voči obžalovanej dlh na výživnom v celkovej výške 3.125,76 eur.

Z rodného listu F. B. vyplynulo, že tento sa narodil XX. XXXX XXXX v I., jeho otcom je J. G. a matkou je A. B.. Z potvrdenia o návšteve školy Základná škola s materskou školou P. K. E. z 2. marca 2023 vyplynulo, že F. B. je v školskom roku 2022/2023 žiakom 5. B. triedy. Z potvrdenia o návšteve školy Základná škola s materskou školou P. K. E. z 28. septembra 2023 vyplynulo, že F. B. je v školskom roku 2023/2024 žiakom 6. B. triedy. Z potvrdenia o návšteve školy Základná škola s materskou školou P. K. E. z 23. septembra 2024 vyplynulo, že F. B. je v školskom roku 2024/2025 žiakom 7. B. triedy.

Z rodného listu B. G. vyplynulo, že tento sa narodil XX. XXXX XXXX v I., jeho otcom je J. G. a matkou je A. B.. Z potvrdenia o návšteve školy Základná škola s materskou školou P. K. E. z 2. marca 2023 vyplynulo, že B. B. je v školskom roku 2022/2023 žiakom 1.C triedy. Z potvrdenia o návšteve školy Základná škola s materskou školou P. K. E. z 28. septembra 2023 vyplynulo, že B. B. je v školskom roku 2023/2024 žiakom 2. C triedy. Z potvrdenia o návšteve školy Základná škola s materskou školou P. K. E. z 23. septembra 2024 vyplynulo, že B. B. je v školskom roku 2024/2025 žiakom 3. C triedy.

Uznesením Okresného súdu Skalica z 11. januára 2021, sp. zn. 2P/2/2021, právoplatným a vykonateľným 11. januára 2021, bolo rodičom maloletého F. B. – A. B. a J. G. nariadené, aby maloletého F. B. odovzdali do starostlivosti nahrádzajúcej starostlivosť rodičov do Centra pre deti a rodiny E.. Rodičom bola zároveň určená povinnosť prispievať na výživu maloletého mesačne sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca na účet Centra pre deti a rodiny E..

Uznesením Okresného súdu Skalica z 11. januára 2021, sp. zn. 8P/2/2021, právoplatným a vykonateľným 11. januára 2021, bolo nariadené dočasné zverenie maloletého B. B. do starostlivosti Centra pre deti a rodiny E., pričom matke bola uložená povinnosť platiť výživné mesačne vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred na účet Centra pre deti a rodiny E..

Z rovnopisu rozsudku Okresného súdu Skalica z 31. marca 2022, sp. zn. 2P/4/2022, vykonateľného 13. apríla 2022 vyplynulo, že nad mal. B. B., nar. XX. XXXX XXXX bola nariadená ústavná starostlivosť, ktorá sa bude vykonávať v Centre pre deti a rodiny E., pričom matka je povinná platiť výživné na maloletého vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa na účet Centra pre deti a rodiny E. s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku.

Rozsudkom Okresného súdu Skalica z 10. februára 2022, sp. zn. 9P/24/2021, právoplatným 10. februára 2022, bola nad mal. F. B., nar. XX. XXXX XXXX nariadená ústavná starostlivosť, ktorá sa bude vykonávať v Centre pre deti a rodiny E., pričom matka je povinná prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 30% mesačne zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa počnúc právoplatnosťou rozsudku a to vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred na účet Centra pre deti a rodiny E..

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené aj ďalšie listinné dôkazy, z ktorých vyplynuli nasledovné skutočnosti:

- zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny C. z 23. novembra 2023 vyplynulo, že A. B. za obdobie od 1. januára 2021 bola príjemcom pomoci v hmotnej núdzi v obdobiach od 1. januára 2021 do 30. apríla 2021, od 1. júna 2021 do 30. septembra 2021, od 1. januára 2022 do 30. júna 2022 a od 1. novembra 2022 do 30. júna 2023, za rok 2021 jej boli vyplatené dávky v celkovej sume 710,10 eur, za rok 2022 jej boli vyplatené dávky v celkovej sume 651,70 eur, za rok 2023 jej boli vyplatené dávky v celkovej sume 568,80 eur,

- zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny C. z 28. novembra 2023 vyplynulo, že A. B. bola v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 1. februára 2021 do 8. marca 2021 vrátane (vyradená z dôvodu vzniku pracovného pomeru), od 29. apríla 2021 do 14. júna 2021 vrátane (vyradená z dôvodu, že prestala spĺňať podmienku – predložiť úradu kópiu dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru najneskôr deň pred začiatkom plynutia doby, na ktorú sa dohoda uzatvorila), od 21. júna 2021 do 29. júna 2021 vrátane (vyradenie z dôvodu nedostavenia sa na úrad v určenom termíne), od 30. decembra 2021 do 17. júla 2022 vrátane (vyradená z dôvodu, že prestala spĺňať podmienku – trvanie

pracovného vzťahu na dohodu presiahlo v úhrne 40 dní v kalendárnom roku), od 23. novembra 2022 do 12. marca 2023 vrátane (vyradená z dôvodu narodenia dieťaťa), dňa 19. júna 2023 si podala žiadosť o zaradenie do evidencie, pani B. nebolo ponúknuté vhodné pracovné miesto, od 19. júna 2023 do 13. augusta 2023 vrátane (vyradená z dôvodu vzniku pracovného pomeru),

- zo správy Sociálnej poisťovne z 27. novembra 2023 vyplynulo, že menovaná mala nasledovné evidencie v databáze poistencov: od 22. júna 2015 do 8. marca 2021 ako občan starajúci sa o dieťa do šesť rokov veku, od 9. marca 2021 do 9. marca 2021 ako zamestnanec – pravidelný príjem u zamestnávateľa C. D., a. s., od 10. marca 2021 do 22. apríla 2021 ako občan starajúci sa o dieťa do šesť rokov veku, od 23. apríla 2021 do 28. apríla 2021 ako zamestnanec – pravidelný príjem u zamestnávateľa F. – C. s. r. o. P., od 29. apríla 2021 do 5. mája 2021 ako občas starajúci sa o dieťa do šesť rokov veku, od 6. mája 2021 do 20. júna 2021 dohoda o pracovnej činnosti u zamestnávateľa E. D. s. r. o. K., od 21. júna 2021 do 22. júna 2021 ako občan starajúci sa o dieťa do šesť rokov veku, od 30. júna 2021 do 19. júla 2021 dohoda o pracovnej činnosti u zamestnávateľa A. L. s. r. o. K. K., v sledovanom období od 1. júna 2020 doposiaľ nebola poberateľkou dávok v nezamestnanosti, garančných, úrazových, nenachádzala sa v evidencii poberateľov dôchodku,

- z oznámenia spoločnosti L. M. N. C. s. r. o. z 8. decembra 2023 vyplynulo, že obžalovaná pracuje vo firme na trvalý pracovný pomer, v mesiaci august bol jej úväzok 20 hodín na týždeň, ale následne od septembra sa jej úväzok zväčšil na 37,5 hodín týždenne, pracuje na pozícii upratovačky, počas výkonu práce sa nedopustila žiadneho porušenia pracovnej disciplíny a jej pracovná disciplína bola na požadovanej úrovni, mzda je vyplácaná v hotovosti, ako súčasť posielajú mzdový list, vyživovacia povinnosť im nebola oznámená,

- z oznámenia spoločnosti E. D., s. r. o. K. z 22. augusta 2023 vyplynulo, že menovaná bola v spoločnosti zamestnaná na dohodu od 6. mája 2021 do 20. júna 2021 ako upratovačka, rozhodla sa ukončiť pomer dohodou, dôvod neuviedla, za obdobie máj a jún 2021 jej bola vyplatená mzda v hotovosti, menovaná počas trvania pracovného pomeru nenahlásila počet vyživovaných osôb a neuplatnila si bonus na deti, v rámci pracovno – právneho vzťahu nevykazovala správanie, ktoré by bolo v rozpore s pracovnou zmluvou,

- z oznámenia spoločnosti A. L., s. r. o. K. K. z 3. augusta 2023 bolo uvedené, že menovaná bola v spoločnosti zamestnaná na základe dohody od 30. júna 2021 do 19. júla 2021 a od 9. augusta 2021 do 19. septembra 2021 na pozícii upratovačka, pracovný vzťah skončil na podnet zamestnávateľa, nakoľko nemali pre ňu prácu, mzda bola vyplácaná v hotovosti, vyživovacia povinnosť oznámená nebola, pracovná morálka menovanej bola priemerná,

- z pracovného posudku C. D., a. s. C. z 1. augusta 2023 vyplynulo, že pracovný vzťah pani B. trval od 9. marca 2021 do 9. marca 2021, skončil výpoveďou zo strany zamestnanca v skúšobnej dobe, zamestnankyňa mala mzdu vo výške 20,04 eur,

- z lustrácie v databáze súdov vyplynulo, že voči obžalovanej sú vedené štyri exekučné konania, a to:
- vo veci Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Ek/2084/2023 oprávneného Slovenský plynárenský priemysel, a. s.,
- vo veci Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 30Ek/2347/2024 oprávneného Mesto Senica,
- vo veci Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/1218/2025 oprávneného Všeobecná zdravotná poisťovňa,
- vo veci Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 63Ek/313/2024 oprávneného Mesto Senica.

Z lustrácie v Registri obyvateľov vyplynulo, že obžalovaná má evidovaný trvalý pobyt na adrese C., D. XXXX/XX.

Z oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny C. z 11. decembra 2024 vyplynulo, že obžalovaná nepoberá žiadne peňažné príspevky na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia. Naposledy bola v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 15. marca 2024 do 27. júna 2024 vrátane, kedy bola vyradená z dôvodu nespolupráce – nedostavenie sa v určenom termíne.

Z registra priestupkov vyplynulo, že A. B. má evidované tri priestupky, a to dva priestupky proti občianskemu spolunažívaniu (5. júla 2016, 8. augusta 2020), za ktoré jej boli uložené pokuty vo výške 30,- eur a jeden priestupok na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (5. januára 2023), za ktorý jej bola uložená pokuta vo výške 10,- eur.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni z 13. augusta 2025 vyplynulo, že obžalovaná bola v poslednom období vedená ako zamestnanec od 14. augusta 2023 do 7. februára 2024 u odvádzateľa L. M. N. C. s. r. o. a od 3. septembra 2024 do 30. septembra 2024 u odvádzateľa F. H. s. r. o.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaná má jeden záznam. Trestným rozkazom Okresného súdu Senica z 31. januára 2022, sp. zn. 1T/1/2022, právoplatným 10. marca 2022, bola uznaná za vinnú z prečinu porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a bol jej uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nebanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písmeno b) Trestného zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom je zákonná povinnosť, ktorá má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Táto povinnosť vzniká narodením dieťaťa a zaniká s nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom nezaniká ani v prípade, ak súd rozhodne o umiestnení dieťaťa do ústavnej alebo ochrannej výchovy. V takom prípade súd upraví rozsah vyživovacej povinnosti rodičov, teda ani v takom prípade prípadná zodpovednosť za spáchanie trestného činu zanedbanie povinnej výživy nezaniká (NR 6 Tz 37/1968).

V konaní pred súdom na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 odsek 19 Trestného poriadku a § 278 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda jednotlivo a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, mal súd za preukázané, že skutok uvedený v obžalobe, po jeho modifikácii ku dňu vyhlásenia rozsudku sa stal, a že tento skutok spáchala A. B..

Obžalovaná si zákonnú vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov voči synovi F. (2009) v období od mesiaca január 2021 až do 13. augusta 2025 riadne (v súdom určenej výške 30 % sumy životného minima), a včas (mesačne do 15. dňa toho ktorého mesiaca na účet centra) neplnila, a to napriek tomu, že táto povinnosť jej vyplývala zo zákona a bola jej deklarovaná a určená rozhodnutiami Okresného súdu Skalica (uznesenie z 11. januára 2021 sp. zn. 2P/2/2021 a rozsudkom z 10. februára 2022 sp. zn. 9P/24/2021), a v rovnakom období si neplnila riadne (v súdom určenej výške 30 % zo sumy životného minima) a včas zákonnú vyživovaciu povinnosť voči synovi B. (2015), a to napriek tomu, že táto jej vyplývala zo zákona a bola jej deklarovaná a určená rozhodnutiami Okresného súdu Skalica (uznesenie z 11. januára 2021 sp. zn. 8P/2/2021 a rozsudkom z 31. marca 2022, sp. zn. 2P/4/2022).

Obžalovanú zo skutku usvedčuje predovšetkým výpoveď svedkyne B. ako zástupkyne centra, do starostlivosti ktorého boli obe deti obžalovanej zverené, a na účet ktorého bola obžalovaná zaviazaná prispievať na ich výživu vo vyššie uvedenom rozsahu. Svedkyňa predložila súdu predpis platieb a ich úhrady, z ktorých jednoznačne vyplynulo, že obžalovaná si svoju vyživovaciu povinnosť od januára 2021 s výnimkou jednej, maximálne dvoch platieb ročne v rôznej výške (od 30 do 60,- eur), neplnila. Z prečítanej výpovede obvinenej vyplynulo, že si je svojej vyživovacej povinnosti voči obom synom vedomá a rovnako si je vedomá trestnoprávných následkov jej neplnenia. Z jej výpovede bolo ďalej zrejmé, že výživné na deti riadne neplatila primárne z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov, pretože napriek tomu, že bola evidovaná medzi uchádzačmi o zamestnanie, jej nebolo ponúknuté vhodné pracovné miesto, pričom viackrát bola z evidencie uchádzačov vyradená z dôvodu vzniku

pracovného vzťahu alebo z dôvodu nesplnenia podmienok, prípadne nedostavenia sa v určenom termíne. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že v rozhodnom období bola zamestnávaná prevažne na dohody o vykonaní práce a jej pracovná disciplína bola priemerná.

S výnimkou objektívneho nedostatku finančných prostriedkov obžalovaná neuviedla na svoju obranu žiadne skutočnosti, ktoré by ho po subjektívnej alebo objektívnej stránke zbavovali trestnoprávnej zodpovednosti za spáchaný skutok. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaná si v E. a ani na iných miestach na území Slovenskej republiky z nedbanlivosti neplnila vyživovaciu povinnosť na svojho maloletého syna F. a na svojho maloletého syna B., pričom vedela o jej existencii, avšak pre nedostatok finančných prostriedkov túto nebola schopná uhrádzať ani v minimálnej výške. Obžalovaná neprejavila záujem zúčastniť sa hlavného pojednávania, na ktoré sa nedostavila a nežiadala o jeho odročenie, pričom svoju neprítomnosť riadne neospravedlnila. V priebehu prípravného konania, a ani konania pred súdom nedoložila žiadne doklady preukazujúce splnenie vyživovacej povinnosti, a to ani sčasti, hoci bola na to súdom osobitne a opakovane vyzvaná. Od začiatku zverenia detí do ústavnej starostlivosti a určenia vyživovacej povinnosti (január 2021) do vyhlásenia rozsudku mala obžalovaná voči centru dlh na výživnom spolu vo výške 3.125,76 eur, čo vyplynulo jednak z výsluchu svedkyne, ako aj predloženého rozpisu platieb a úhrad.

Po dôkladnom vyhodnotení dôkazov jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti bol skutkový stav veci preukázaný tak, ako je popísaný vo výrokovvej časti rozsudku. Súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by trestnoprávnu zodpovednosť obžalovanej vylučovali alebo zmierňovali. Vykonané dôkazy navzájom korešpondovali, dopĺňali sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých mohol vysloviť logický záver o vine obžalovanej. Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovanej ako prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, pretože obžalovaná najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si neplnila svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného – a to vlastné deti zverené do ústavnej starostlivosti centra, obžalovaná riadne a včas neplnila zákonom stanovenú vyživovaciu povinnosť po dobu viac ako štyri roky, čím naplnila kvalifikačný znak - po dlhší čas. Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovanej posúdené podľa § 16 písmeno a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný z nedbanlivosti, keď obžalovaná vedela, že môže spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť chránený záujem, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehala, že také porušenie nespôsobí.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal z ustanovení § 33a a 34 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Súd zistil na strane obžalovanej jednu poľahčujúcu okolnosť, keďže sa priznala ku skutku. Priťažujúcu okolnosť súd nezistil. Súd ukladal trest podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona v rozpätí jeden rok až päť rokov. Aj keď obžalovaná bola v minulosti súdne trestaná, súd prihliadol na to, že v tomto prípade ide o jej prvé odsúdenie pre zanedbanie povinnej výživy, a v rámci sadzby trest uložil na samej dolnej hranici vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, ktorého výkon podmienene odložil na skúšobnú dobu, keďže trest odňatia slobody neprevyšoval tri roky a vzhľadom na osobu obžalovanej, ktorá o deti prejavuje reálny záujem a na okolnosti prípadu bol súd toho názoru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a jej nápravu výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Skúšobnú dobu jej určil na tri roky, ktorú považoval za primeranú okolnostiam prípadu, osobe obžalovanej a spôsobeným následkom. Zároveň jej uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné, ktorej nesplnenie môže viesť postupom podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona k premene uloženého podmieneneho trestu na nepodmienečný trest odňatia slobody. Takýto trest považoval súd za spravodlivý a zákonný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 odsek 2 Trestného poriadku). Oznámením

rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámenie je až doručenie rozsudku (§ 309 odsek 1 Trestného poriadku). Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku),

príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku),

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 odsek 1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.